

Tribuna Sibiului

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN SIBIU AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN

Anul III nr. 597

Miercuri, 21 ianuarie 1970

4 pagini 30 bani

Vizita tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU în orașul Oltenița

Ieri, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, împreună cu tovarășii Ilie Verdeț, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Dumitru Popescu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Mihai Marinescu, membru al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și Gheorghe Necula, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Ilfov al P.C.R., a făcut o vizită de lucru în orașul și portul Oltenița. Populația orașului Oltenița, muncitorii, inginerii și tehnicienii întreprinderilor vizitate au făcut tovarășului Nicolae Ceaușescu, celorlalți oaspeți o caldă primărie, exprimându-și bucuria de a depune toate eforturile, alături de toți cetățenii patriei, pentru traducerea în viață a marilor sarcini trasate de Congresul al X-lea al partidului. Mobilizați de spiritul de înaltă exigență al plerării din decembrie 1969 a C.C. al P.C.R., oamenii muncii din Oltenița au înfățișat realitățile lor, ca și planurile pentru ultimul an al cincinalului; ei s-au referit, de asemenea, la perspectivele pe care viitorul cincinal le deschide orașului Oltenița, au informat despre pregătirile pe care le fac pentru asigurarea condițiilor necesare realizării hotărârilor Congresului al X-lea al partidului.

Vizita secretarului general al partidului, a celorlalți conducători de partid și de stat a prilejuit un vibrant manifest de atașament față de partid, de politică marxist-leninistă, politică îndreptată spre creșterea bunăstării materiale și spirituale a poporului român, față de conducătorul iubit al poporului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Oltenița, oraș în plină dezvoltare conectat la ritmul înalt al industrializării și urbanizării, își prezintă cartea de vizită încă de la intrare. La poarta de nord — un important obiectiv al actualului cincinal — Filatura de fire, din fibre chimice și bumbac — cea mai mare filatură din țară și una dintre cele mai mari din Europa. La sud, pe malul Dunării — șantierul naval, care cunoaște în ultimii ani o viguroasă dezvoltare. Intre aceste două mari unități, pitoreasca așezare dunărească se dezvoltă pe coordonatele industrializării.

La intrarea în oraș, în fața filaturii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ceilalți conducători de partid și de stat, sînt întâmpinați de un mare număr de oameni ai muncii din Oltenița, de tehniciști și constructori. Primul secretar al Comitetului orașenesc Oltenița al P.C.R., Nicolae Iosin, primarul orașului, salută în numele locuitorilor Olteniței pe secretarul general al partidului. Oferindu-le tovarășului Ceaușescu, în semn de bun venit, un buchet de flori, tinăra muncitoare Steliana Costache exprimă hotărârea întregului colectiv al întreprinderii de a îndeplini și depăși sarcinile încredințate de partid celor ce muncesc în această modernă întreprindere din orașul Oltenița.

La invitația tovarășului Ion Crăciun, ministrul industriei ușoare, conducătorii de partid și de stat vizitează filatura.

La intrarea în secția de fire pieptănate din bumbac, prima secție dată în funcțiune, în fața unei machete, gazdele prezintă secretarului general al partidului ansamblul general al acestei unități industriale; în stadiul final, ea va avea o capacitate anuală de 7400 tone fire de bumbac și sintetic.

În iulie 1967, cînd tovarășul Ceaușescu a mai vizitat acest oraș, lucrările de construcție abia începuseră. Astăzi, după numai doi ani și jumătate, planurile de atunci se înfățișează aievea. Anul acesta, încă în primul semestru, urmează să mai intre în funcțiune filatura de fire în amestec teron și bumbac, filatura de fire din celofibră și o modernă secție de finisaj mecanic de mare capacitate.

Secretarul general al partidului a apreciat soluțiile constructive propuse de proiectanți, care în urma unei reconsiderări a proiectului inițial, au redus volumul de

investiții de la 510 la 435 milioane lei.

Directorul general al Combinatului de bumbac nr. 2 — București, ing. Maria Flucsa, și directorul întreprinderii, ing. Constantin Pandele, informează că filatura este dotată cu utilaje românești în proporție de 80 la sută și că randamentul lor corespunde nivelului actual al tehnicii mondiale. Filatura va produce anul acesta 6200 tone fire, pentru ca în 1971 să atingă parametrii proiectați. Aici se vor produce, pentru prima dată în țară, fire extrafine, mult solicitate de industria bunurilor de consum.

Se vizitează secția de fire pieptănate din bumbac, intrată în funcțiune cu capacitatea proiectată de 3600 tone anual. Rînduite într-un flux tehnologic continuu, utilajele purtînd mărcile uzinelor „Unirea” din Cluj și ale altor întreprinderi producătoare de mașini pentru industria ușoară din țara noastră, se remarcă printr-un randament superior, alături de puncte de vedere cantitativ, cit și calitativ.

Trecînd printre linile tehnologice complet automatizate, secretarul general al partidului se interesează de calitatea produselor obținute, de condițiile de muncă, de nivelul de calificare a lucrătorilor, proveniți în cea mai mare parte dintre locuitorii Olteniței și ai comunei din împrejurimi.

Se vizitează în continuare o altă secție de bază a întreprinderii — filatura de fire în amestec teron și bumbac, intrată de curînd în probe tehnologice. Oaspeții sînt informați că montorii și tehniciștii își unesc eforturile pentru a pune în funcțiune și această secție într-un viitor apropiat, recuperînd rîmînerea în urmă datorată livrării cu întârziere a unor utilaje, în scopul îndeplinirii în întregime a sarcinilor de plan prevăzute pe întregul an.

Pretutindeni, în secțiile vizitate, tovarășul Nicolae Ceaușescu este salutat cu dragoste și căldură de tînărul colectiv al acestei moderne unități a industriei noastre ușoare. La despărțire, în uralele celor prezenți, secretarul general al partidului le urează succese tot mai mari în îndeplinirea sarcinilor lor ce revin.

După acest prim contact cu Oltenița industrială, conducătorii de partid și de stat se îndreaptă spre ceaaltă unitate — Șantierul naval. Străbătînd străzile orașului, tovarășul Ceaușescu și ceilalți oaspeți sînt salutați cu entuziasm de locuitorii bătrînului oraș dunărean, intrat azi în rîndul centrelor muncitorești. Din mulțime se scandează urări de bun venit, se ovătimează pentru Partidul Comunist Român, pentru secretarul său general. Este o puternică manifestare de adevărată față de politica partidului de construcție a socialismului în patria noastră, o expresie a hotărîrii tuturor de a-și spori eforturile pentru realizarea acestei politici ce corespunde intereselor supreme ale întregului nostru popor.

Șantierul naval și-a întâmpinat oaspeții dragi, după tradiție, înălțînd marelui pavoaz marinăresc.

În amiaza de ianuarie, pe fundalul fluviului se profilează siluetele zvelte ale navelor ce sînt făurite pe schelele Olteniței. La dana de armare, la cea de montare sau la cea de lansare se zăresc în diferite faze de construcție moto-nave de 5000 tone, nave pentru pasageri și numeroase ambarcațiuni tehnice. Intre acestea la pontonul de acostare, se află, gata să plece în cursă, cea mai recentă creație a constructorilor de nave din Oltenița, nava de pasageri „Muntenia”.

„S.N.O.” — Șantierul naval din Oltenița este o firmă cunoscută și apreciată nu numai de beneficiarii interni, dar și în alte țări cărora România le livrează în mod curent diferite tipuri de nave. De la un an la altul, șantierul a cunoscut suflul unei evoluții continue. În acest fel, s-a trecut la construcția unor vase fluviiale de mare tonaj. În ultimii 20 de ani, la Oltenița s-au construit aproape 700 de vase — o adevărată flotă — cuprînzînd o gamă de aproape 70 tipuri. Pe lîngă numeroase moto-nave de 2000 și 5000 de tone, aici s-au construit și cunoscutele vase de pasageri „Oltenița” și „Carpați”, precum și vasele „Viteazul” și „Voinicul”, care îndeplinesc și serviciul „salvamar” pentru vapoare. Tot de la Oltenița au

pornit în ultimii ani „pasagerele” de agrement „Luceafărul” și „Ste-luța”, dragele „Sulina” și „Con-stanta” de 400 mc pe oră, în pal-maresul cărora se înscriu lucrările de lărgire și amenajările de la Porțile de Fier. Printre creațiile constructorilor navali de aici se numără, de asemenea, vase sanita-re autopropulsate, macarale plutitoare, fabrici de gheață plutitoare, stații plutitoare pentru irigații, bacuri și altele.

La porțile șantierului, conducătorii de partid și de stat sînt întâmpinați de mii de constructori care îi aclamă puternic. Lăsînd lucrul pentru cîteva minute, ei fac o entuziastă primire tovarășului Nicolae Ceaușescu. Se scandează: „P.C.R. — Ceaușescu”, „Ceaușescu”.

Oaspeții sînt salutați la sosire de Ion Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini, Pavel Ștefan, ministrul transporturilor, Panait Melisaratos, director general al Centralei industriale pentru construcții navale, de membrii colectivului de conducere al șantierelor.

Trecînd printr-un adevărat cu-luar viu, oaspeții ajung pe malul fluviului, unde noile vase, în curs de montaj, oglîndesc preocupările actuale ale constructorilor navali din Oltenița. Cea mai nouă reali-zare a constructorilor navali din Oltenița, „pasagerul” de 300 de locuri, „Muntenia”, a primit recent botezul apei și este gata pentru a fi det în funcțiune. El face par-te dintr-o serie de cinci vase de acest fel ce se vor construi aici pînă la finele anului 1971.

Directorul șantierului, ing. Ion Cristea, invită pe secretarul general al partidului și pe ceilalți conducători de partid și de stat să se îmbarce pentru cursa inaugurală a acestei nave. Pe ponton, coman-dantul navei, Eugen Negoită, pre-zintă raportul.

Dotată cu aparate și instalații de înaltă tehnicitate, „Muntenia” se situează printre vasele moderne din această clasă. Motoarele sînt construite de uzina bicureșteană „23 August”. Este evidentă capa-citatea industriei noastre de a do-ta ambarcațiunile fluviiale cu mo-toare de fabricație proprie, cu a-paratură și instalații necesare.

După o manevră, nava „Munte-nia” se desprinde de țărm și tîind apele Dunării pornește într-o scur-tă călătorie în amonte fluviului. Conducătorii de partid și de stat examinează calitățile tehnice ale navei, gradul ei de confort, care sînt apreciate pozitiv.

În cursul călătoriei, la bordul navei, în fața unei machete, gaz-dele îl informează pe secretarul general al partidului despre sta-diul lucrărilor de extîndere a ca-pacității de producție a șantieru-lui naval, despre preocupările pen-tru modernizarea producției de na-ve și creșterea eficienței economi-ce a întregii activități. Împreună cu specialiștii din domeniul con-strucției de nave și transporturi-lor fluviiale, se examinează o se-rie de probleme privind diversifi-carea producției de vase fluviiale, amenajarea și extinderea șantieru-rii navale de construcții și repa-rații, perspectivele transporturilor pe apă.

La înapoiere, pe șantier, la Ol-tenița, tovarășul Nicolae Ceaușescu îi felicită pe constructorii de nave pentru realizările obținute și le urează noi succese.

La sfîrșitul vizitei, într-o discu-ție cu conducerea Ministerului In-dustriei Construcțiilor de Mașini și Ministerului Transporturilor, se-cretarul general al partidului a indicat o serie de măsuri pentru traducerea cit mai rapidă în via-ță a hotărîrilor Congresului al X-lea cu privire la intensificarea traficului fluviail. Transporturile pe apă, mai cu seamă pe Dunăre, au în România o tradiție veche. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a in-dicată să se ia măsuri pentru ame-najarea porturilor dunărene în scopul asigurării transportării ef-iciente economică, pe Dunăre, a cerealelor, a materiilor prime, a altor categorii de mărfuri. Tre-buie să se amenajeze, de aseme-neă, în porturile Dunării, capaci-tăți de reparații, capabile să facă față sarcinilor ridicate de trafic cu-rent.

Paralel cu creșterea rolului Du-nării în rețeaua de transporturi a țării, este necesar, totodată, a re-comandat tovarășul Ceaușescu, să

se examineze cu atenție posibili-tățile de folosire în acest scop a apelor interioare. Transporturile pe Olt, pe Mureș, pe Bega, pe alte riuri navigabile, trebuie să-și redobîndească și să-și sporească po-nderea în ansamblul sistemului na-țional de transporturi. Este nece-sar să fie cercetate și actualizate studiile oamenilor de știință care au fost preocupați de avantajele pe care le oferă transporturile pe apele interioare. În organizarea întregului ansamblu al sistemului de transporturi (rutier, feroviar, aerian) trebuie să se țină seama de creșterea importanței traficului fluviail decongestionîndu-se pe a-ceastă cale celelalte mijloace de transport.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a indicat urgentarea lucrărilor în portul maritim Constanța, asiguru-ndu-se noi capacități pentru construcția și repararea navelor de mare tonaj. Secretarul general al partidului a recomandat să se stu-dieze posibilitatea folosirii pentru construcții și reparații și a altor porturi de pe Dunăre, ca, de pîl-dă, Cernavodă, Hirșova, Călărășii.

Reluarea, pe o treaptă superioa-ră, a tradițiilor transportului pe apă, amenajarea și modernizarea rapidă a capacităților portuare, constructive și de întreținere vor contribui la sporirea eficienței eco-nomiei naționale, avînd totodată o înfrînere pozitivă în viața so-cială a localităților riverane.

Vizita de lucru în orașul Oltenița a tovarășului Nicolae Ceaușescu, a celorlalți conducători de partid și de stat, ilustrare a practicii consecvente de cunoaștere la fața locului a realităților, caracteristică stilului de muncă al secretarului general al partidului, a prilejuit o analiză multilaterală a problemelor ridicate de dezvoltarea localităților portuare. A fost relevată nece-sitatea pentru viața social-economi-că a patriei ca salba de orașe de pe malul Dunării și riurile navigabile să fie integrate, pe măsura întregii capacități potențiale, în circuitul creației de bunuri.

Oltenița, oraș în plină dezvoltare, a făcut tovarășului Nicolae Ceaușescu, celorlalți oaspeți, o pri-merie caldă, pe măsura sen-timentelor de fierbinte dragoste pe care locuitorii ei o nutresc față de organizatorul vieții lor noi, Partidul Comunist Român.

GHEORGHE SECUIU
GEORGE-RADU CHIROVICI
MIRCEA IONESCU
MIRCEA S. IONESCU

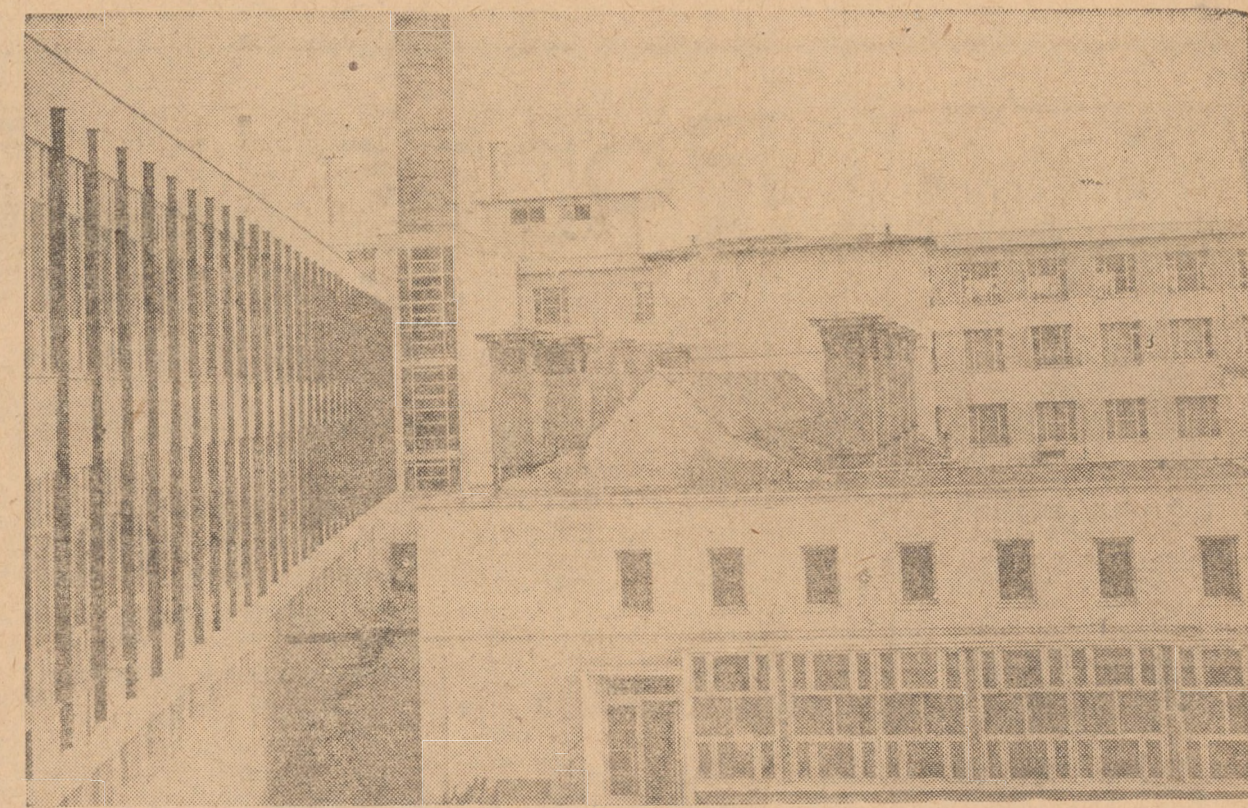
Informații

De la „Tehnică nouă”

Pe strada Lemnelor, din Si-biu, va începe, în curînd, cons-trucția unor clădiri în care co-operativa meșteșugărească „Teh-nică nouă” va amenaja cîteva ateliere mecanice. Aici vor e-xista secții de lăcătușerie, cons-trucții metalice, nichelaj și cromaj. De asemenea, se va a-menaja un atelier pentru repa-rația unor mașini textile.

În atenția con-ducătorilor de autovehicule din municipiul Sibiu

Inspectoratul miliției județu-lui Sibiu, vă invită să partici-pați, în ziua de 25 ianuarie 1970, ora 8.30, în sala clubului „Independența”, la o sedință în cadrul căreia se vor dezbate probleme importante privitoare la circulația rutieră în județul nostru, precum și modificările aduse Regulamentului de apli-care a Decretului 328/1966, pri-

Fabrica „Libertatea” a Combinatului textil Sibiu. Hale, dotate cu utilaje din cele mai moderne, cu spații productive lărgite, se încadrează armonios în peisajul industrial al municipiului

Reducerea cheltuielilor pe 1000 lei producție marfă — în atenția specialiștilor

Pentru urmărirea laturii calita-tive a activității economice pro-ductive, indicatorul „cheltuieli pe 1000 lei producție marfă” este cel mai reprezentativ. El reflectă gra-ful de rentabilitate și nivelul pre-ului de cost, proporția cheltui-ilor pe ansamblul întreprinderii, determină orientarea producției spre produsele care au asigurată scăderea cheltuielilor face posibilă sporirea acumulărilor.

În acest context, la uzina „Ema-ilul roșu” s-a organizat o dezbate-re cu specialiștii, conducători ai procesului de producție pentru a căuta noi surse de economii, pro-cedee și soluții de reducere a cheltuielilor neeconomice. Importan-țarea acestei dezbateri este eloc-ventă, dacă ne gîndim numai la faptul că pe poarta uzinei au ieșit în 1969 aproape 20 milioane de articole, ca tot aici se fabrică în-treaga producție a țării, de vase emailate, cărucioare și vehicule pentru copii, folosindu-se în proce-sul de fabricație peste 18 000 tone metal pe an.

Dezbateri pline de învățămînte

Inginerul șef Valerian Havriciuc, observă, și pe bună dreptate, că o discuție pe tema contribuției tehnicienilor, inginerilor, econo-miștilor cu privire la reducerea cheltuielilor materiale de produc-ție este deosebit de importantă. Comparînd elementele de cheltu-iel pe ultimii ani, se constată o scădere îmbucurătoare dar și o schimbare nu lipsită de importan-ță a raporturilor elementelor. În același timp există rezerve su-bstanțiale ce așteaptă o valorificare superioară, cu altă mînt mult cu cit bilanțul beneficiilor și al re-ducerii prețului de cost nu-l stră-lucit și aceasta pentru că cheltui-elile materiale de producție au

crescut față de anul de bază, a-vingînd la 74,6 la sută.

În această situație se pune jus-tificat întrebarea: care sînt cauzele generatoare de consum ex-cesiv de metal?

„La capitolul economii de me-tal, noi, cei care lucrăm cu el, a-vem desigur un cuvînt greu de

siguranță alta, „mai mare” (ing. Friedrich Barth, șef serviciu).

Surse importante în vederea reducerii consumului de metal mai sînt. Iată părerea inginerului Pompei Moldovan:

„Știm cu toții că nu utilizăm complet colțurile de tablă. Dar ci-ne ne-a oprit să debităm din a-cesta o dată cu discul propriu-zis și accesorile, montînd pe port cu-țit, ambele scule tăietoare? Nemai-vorbind de faptul că unele acceso-rii se pretează a se confecționa din tablă indigenă, nu din import”.

Ideea necesității folosirii mai ra-ționale a materiilor prime, iniție-rea unor acțiuni care să răspundă cit mai bine realizării actualelor sarcini puse de partid în legătură cu economisirea metalului, a fost reluată și de alți participanți. „A-firm, în baza experimentărilor fă-cute, că avem grupe de produc-ție cărora trebuie să le acordăm mai mare atenție. Fișile rezultate de la croire și mărimea rondelor sînt încă cu rezerve serioase. La vase de aceeași capacitate deșeu-

La uzina „Emailul roșu”

spus. Dintr-un calcul sumar făcut numai la secția II-a, rezultă că se poate obține o economie de 51 to-ne, reproiectînd cîteva repere ca: axele și geanta pentru roți a cărucioarelor. Bilanțul nostru dădă pînă în prezent 60 tone metal eco-nomisit, dar și depășiri îngrijite de deșeurile datorită instabilității dimensiunilor. Cred că nu ar fi greșit dacă am introduce un nor-mativ propriu, care să ne oblige să folosim materialele existente și atunci cifra economiilor va fi cu

(Continuare în pag. a III-a)
V. BOȚOC

Examen al maturi-tății organizatorice

Complexul de măsuri preconizat și aplicat de conducerea noastră de partid și de stat pentru per-fecționarea activității în întreprin-derile agricole de stat a deschis perspective largi de folosire com-pletă a resurselor existente în a-gricultură, favorizînd creșterea continuă a producției vegetale și animale. O dată creat, climatul propice aplicării unor principii a-vansate de conducere și organiza-re a muncii a dat roade dintre cele mai bune. Dezbatînd cifrele de plan, întregul colectiv al fer-mei nr. 10 Vurpăr a înțeles că nu mai prin eforturi conjugate, des-fășurate pe căile unor tehnologii moderne de lucrare a solului și îngrijire a culturilor, se poate at-tinge țelul propus. În lupta pen-tru îndeplinirea sarcinilor de plan s-a afirmat astfel tot mai pre-gnant inițiativa creatoare a întregu-lui colectiv. Pentru conducerea fermei, problema urmăririi aten-te a multiploilor aspecte pe care le ridică aplicarea cit mai corectă a măsurilor agrotehnice, a soluțiilor cărora le dă naștere capacitatea inventivă a specialiștilor și a ce-lorlalți lucrători din fermă au cons-tituit elemente principale în con-textul muncii de îndrumare și or-ganizare a activității. Nu exage-răm cu nimic cînd afirmăm că depășirea în fiecare an a produc-ției planificate a constituit pen-tru noi un examen al maturității organizatorice. Chiar și în con-dițiile anului 1969, mai puțin fa-vorabile agriculturii, am reușit să realizăm producții peste nivelul

planificat. Astfel, în pomicultură — sectorul cu ponderea cea mai mare — am obținut o producție totală de 2072,5 tone fructe, față de sarcina planificată de 1170 to-ne. Planul de livrări la export a fost și el depășit cu 223,5 tone fructe.

Care sînt factorii ce au deter-minat realizarea acestor produc-ții? Consider că, în primul rînd, aplicarea cu strictețe, pe faze, a măsurilor stabilite. Astfel, fertilizarea intensivă a terenurilor a permis o valorificare superioară a capacității productive a livezilor noastre. Executarea corectă și la timp a tăierilor de curățire, de fructificare și de regenerare a con-tribuie la creșterea viguroasă a coroanei pomilor, la dezvoltarea normală a organelor de fructifi-care. Stropirile efectuate au în-lăturat pericolul de pierdere din recoltă prin atacul unor dăunători. Nu lipsit de importanță este și faptul că noi ne-am preocupat în permanență ca întreaga produc-ție a livezilor să fie recoltată la timp și în condiții cit mai bune. Fac-torii amintiți au favorizat, cum era și firesc, obținerea unor pro-ducții mari, de calitate superioară, de valorificare cărora am avut toate motivele să ne ocupăm în amănunțime.

(Continuare în pag. a III-a)
Ing. VASILE ALEXE
șeful fermei nr. 10 Vurpăr a I.A.S. Sibiu

PRODUSE NOI LA EXPORT

Produsele cooperativei mește-sugărești din județul nostru sînt tot mai mult solicitate peste ho-tare. O dovadă elocventă o con-stituie faptul că planul de export a sporit în acest an față de 1969 cu 25,5 la sută.

Dintre noile produse care vor lua drumul spațiului extern se pot menționa măsuta de tele-vizor tip „Sibiu” produsă de coo-perativa „Munca timpului” din Sibiu, din care au fost deja con-

tractate pentru U.R.S.S. un nu-măr de 6000 bucăți și un nou mo-del de covor plușat (cu 200 000 noduri pe mp) realizat de „Arta Sibiului” pentru beneficiarii din Anglia și R.F.G.

De asemenea, cooperativa „Îna-inte” Agnita, va produce, începînd cu acest an primele produse la ex-port: etajere de bucătărie și brațe de fotolii (din deșeurile lemnoase) pentru Franța.

Coloana diverselor

De la moară pînă-n sat

În satul Stenia, comuna Șeica Mare, există un drum cu cîntec și altele... „prăpăstii”. Se întinde între moară și sat. Motiv pentru care, credem, nu trebuie să se facă povești, spre a fi servite sâtenilor. Înainte, satul a aparținut de Buia. De mai multe ori, oamenii au plătit, pentru a se face drumul cu pricina. Ultima dată, nu demult, a fost votată (a cita oară?) o nouă contribuție bănească. Și, bineînțeles, o nouă plată... S-au dus cîteva remorci cu piatră și totuși a înlemnit. Așteptăm vești de la primăria comunei, care răspunde de acest lucru ce se târîgănează ca în povestea cu Păcală și fațul cel bătrîn: „Scrit-scărit, vino marți!” Ori buclucășul personaj va fi fost, cumva, din Șeica Mare?

Concediu pentru studiu

Trei femei, Paraschiva Bejan, Livia Dobriță și Victoria Duseag s-au reprofilat în comerț, meserie care nu are nici o tangență cu profesiile lor anterioare. Pentru atestarea celei de a doua înțelegeri, dumelelor au făcut studii serioase, în privința speciei. S-au documentat la fața locului, au totat terenul și s-au apucat de... înșelare. Prima, mai întreprinzătoare, mergea chiar în deplasare. La Timișoara, unde acosta turiștii străini și cumpăra obiecte de îmbrăcăminte de la ei. Celelalte două le plasau în județul Sibiu, la prețuri frumuse. Și se găseau destui gâgăuți, care în loc să cumpere din magazine produse noi, de calitate, la prețuri convenabile, dădeau sume aurore. Prezentându-se la „examen” pentru „diplomă”, în fața judecătorului, cele trei cumetre speculante au fost lăsate corigente. Drept pentru care li s-a aprobat „concediu” pentru „studiu”, între 7 și 10 luni.

Un Vulcan domolit

Toma Vulcan, din comuna Vurpăr făcea „erupție” cît ai zice pește, acoperind bunele moravuri cu lava celei mai detestabile comportări. O astfel de izbucnire a avut-o într-o zi în autobuzul care circula între Sibiu și Vurpăr. Aici a avut o atitudine condamnabilă, față de o minoră, pe care, în cele din urmă, a început s-o lovească. Mai mulți călători, șocați de gestul lui Vulcan, au intervenit. Totul s-a terminat cu un proces, din care inculpatul s-a ales cu un an de închisoare. Suficient ca Toma să se întoarcă... un Vulcan domolit.

Un trubadur năbădăios

Cercetările au scos la iveală „o piesă rară”, de muzeu: un trubadur cu totul aparte față de toți cîșii au existat. A fost găsit la Tâlmăciș și se numește Aron Agribiceanu. Prima serenade a dat-o la căminul de fete al fabricii „Furul roșu”. Mai întîi și-ntîi și-a făcut o intrare de pomină în cămin, pătrundînd cu forța. Dar năvala lui s-a soldat cu un contraatac, fiind scos în stradă cu mătura. Întrînd din nou în ofensivă, trubadurul Aron și-a trimis mai întîi două cărți de vizită — bocancii, pe care i-a azvîrlit în geam. Și a fost o serenadă... Că a ieșit cu cîntec... De 8 luni, închisoare.

Rubrică redactată de
M. SLATINEANU
cu sprijinul cititorilor

Popas la Colun

De cînd am descoperit admirabila colecție de icoane pe sticlă și de obiecte de artă populară, Colunul a devenit pentru mine un loc de popas, cu reveniri mereu dorite. Ultima trecere pe acolo s-a împlinit recent, sub zodia zăpezilor, a vinului degustat pe indelete și a destăinuirilor.

Pe drum m-a încercat inițial dezamăgirea: intrînd în Depresiunea Făgărașului speram să mă întîmpine nămeții de zăpadă ai vacanțelor din copilărie, dar locurile erau pretutindeni tot așa de dezgolate ca în Sibiul lăsat în urmă. Numai munții scleiau în dreapta, albi, grei și impenetrabili. Abia pe la Avrig a început să se contureze, peste arături, o spuză albă, pentru ca de la Porumbacu de Jos mai departe să intru în plină iarnă. De acum, drum alb sub soare... Vreme de sanie cu zurgălăi! Și Oltul, curgînd mai domol ca oricînd, scilicid ca oțelul brun în care a încremînt podul plutitor. Iar dincolo, retras după succesele revărsări ale riului, la poalele dealului împădurit, sau plantat cu vie, Colunul, înșirîndu-se pe cîteva terase subțiri.

Sat așezat ca într-o scoică, mic, dar de o vechime considerabilă, pierdută în negura vremilor; chin, tensiune de obiceiuri și ocupații autentice românești. Sat cu oameni ce-ți par retrași, dar predispuși la destăinuirii și colovii prelungite și, mai ales, deosebit de primitori.

M-a poftit în casa lui, ceremonios — împreună cu iubitorii de frumos Ana și Emilian Crețu —, Dionisie Anghel. Ne-am desfășurat mai întîi privirile pe scoarte și chindeauă tesute în război de lelea Nuța. Mai tîrziu a venit și Ștefan Anghel și vorba a început să curgă.

Un sentiment de aleasă mîndrie asupra trecutului acestor locuri, unde se amestecă istoria cu legenda, răzbătea toate înțeleșurile. Oamenii sînt niște arhive vii. M-au purtat spre incerturile așezărilor, spre vremea migrațiilor, cînd sâtenii de pe locul de astăzi al Colunului se retrăgeau la Chiscul popii sau La bolovani.

CULEGĂTORII DE FOLCLOR DIN CRISTIAN

Am în față un vraf de caiete scrise cu slove frumoase. Sînt ale unor tineri elevi de la școala generală din Cristian, înscrisi în cercul Culegătorii de folclor, care au donat pe baza cărții sîntîră frumusețelor baladelor, doinelor, strigăturilor, bocetelor, poezilor: Mariana Marcu, Ana Maria Ghisoi, Mioara Moraru, Maria Omolă, Lenuta Berbecu, Lenuta Nicora, Elena Gligorea, Mariana Matei, Mariana Casir, Ana Giță, Doina Martin, Maria Moldovan, Viorica Voicu.

Din rîndurile lor răzbat ritmurile și parfumurile vechi, variate și bogate ale folclorului nostru literar. Este adevărat că multe din produsele culese sînt cunoscute de multă vreme în diferite variante, însă aștele ne îndreptătesc să credem că munca elevilor, pe lîngă satisfacția de a activa într-un cerc științific, le va aduce și multă mîndrie publică.

Ne referim în special la bocoșele culese de Ana Giță, Mariana Casir, Ana Maria Ghisoi, dar și la originalele strigături aduse de Doina Martin, cit și la o foarte interesantă baladă găsită de Viorica Voicu. Mai ales această baladă ne atrage atenția prin compoziția interesantă, care constă din înfiorarea unei balade pe alta, cele două avînd o unitate determinată de desinele erorilor. Rămîne însă de cercetat dacă balada sau variantele ei sînt inserate în culeșurile cunoscute. Dămne de reținut sînt și cîteva strigături culese de Doina Martin de la Maria Totoroga din Tâlmăciș. Strigăturile respective sînt originale, compuse de însăși informatori. Bănuim că această poezie populară era posesora multor comori, pe care le regretăm din tot sufletul, pentru că a decedat în urmă cu cîteva zile, la vîrsta de 91 de ani, cu o zi înainte de a ne duce s-o cunoaștem și să i le culegem.

Remarcăm, de asemenea, Cocosgolu, un bocet pentru morții tineri, cules de Ana Maria Ghisoi, producție ce merită singur un studiu amănunțit al întregului ritual.

Bădoșele caietelor cu litere tremurătoare. Mă încercă un sentiment de înaltare față de munca acestor tinere vîntare. Cercetătorilor a lăsat în urmă cu cîteva luni, cu entuziasm, ei vor putea descoperi frumuseți necunoscute, în urma muncii pe care vor depune cu spor și răvnă în viitor. La acest început de drum, le dorim mult succes!

G. N.

M-au adus apoi în Evul mediu, cînd s-a ridicat pe unul din dealuri o cetate de apărare (locului îi zice astăzi Cetățea) și mi-au argumentat cu relicve scoase mereu la iveală de brăzdarele plugurilor și cu Găurile de uriași, deschizături imense în coastă, poate ieșirile tunelurilor, poate alte locuri de adăpost. Și-au lădat apoi frumusețea bisericii, pictată de vesti-

CARNET

Îți frați Grecu pe la 1811, și au înflorit relatările cu întîmplări devenite legende: unul din frații Grecu și-a pictat ibovnică și fiul natural pe perete, ca semn de trecere pe acolo. Bunii convivi mi-au amintit mereu că la 1848 s-au sculat și ei în fața tribunului local Barbu, iar o dată a trecut pe la ei și Avram Iancu, urmărit.

Vorba a cerut după ea vorbă. Apoi firul s-a curmat, să vedem locurile, oamenii. Ne-am abătut și pe la casa unde Ștefan Anghel a văzut, cînd era tînc, pe vestitul haiduc din Cîrtășoara, pe care a-

vea să-l mai vadă o dată, cu pieptul străpuns de gloanțele jandarilor.

Am revenit, pentru că mai aveam de vorbit despre multiplele ocupații ale localnicilor: prelucrarea pămîntului, creșterea pomilor și a vitei de vie, creșterea animalelor (colunării au cele mai multe cornute mari din împrejurimi), cioplitul pietrei.

Și-am mai avut de purtat discuții despre romanul Agonie și extaz, în care gazda ne întrecă prin mulțimea detaliilor reținute, despre alte și alte cărți, despre icoane. Și-a mai trebuit să admirăm o armoroale de dimensiuni neobișnuite, pictată cu migală și mult simț: o adevărată icoană pe lemn, bogată compozițional. Și am regretat că o altă armoroale și mai frumoasă, cîcă pictată de vestitul Timforea, a fost nu de mult înstrăinată.

Am mai fi avut altele de spus și ascultat, dar am plecat tăcut printre casele traînice de piatră (multe din ele străjuite de antene) spre Olt și spre haltă, cu gîndul să revin în acest colț de înclintare și destindere.

G. NISTOR

sport... sport...

PATINAJ

Campionatul republican, faza județeană

Din cauza timpului nefavorabil și a lipsei de gheață din Sibiu, campionatul republican, faza județeană (ediția a II-a) pentru copii, juniori și seniori, s-a desfășurat, acum cîteva zile, pe pista republicană de la Tuznad, fiind organizat de comisia de patinaj a C.J.E.F.S. Sibiu.

Lupta a fost fără emoții de această dată, dar a adus și cîteva surprize. Iată rezultatele și clasamentul general: **categ. copii II** — fete: câștigătoare județeană Carmen Dragoman (Șc. gen. 16); 2) Anca Vărbănescu (Șc. gen. 15); **băieți:** câștigător județean Radu Dordea (Șc. gen. 3); 2) Ion Opincaru (Șc. gen. 1); 3) Ion Damian (Șc. gen. 2); **categ. copii I** — fete: câștigătoare județeană Sanda Frum (Șc. gen. 15); **băieți:** câștigător absolut județean, Victor Ciolacu (Șc. gen. 15); 2) Adrian Vărbănescu (Șc. gen. 9); 3) Ion Alexe (Șc. gen. 4); **categ. junioare II:**

campionă absolută județeană Virginia Brebenel (Liceul 2); 2) Ursula Rauch (Șc. gen. 15); **categ. juniori II:** campion absolut județean Adrian Luca (Liceul 3); 2) Marian Bologa (Liceul 2); **categ. junioare I:** campionă județeană Valeria Miha (Liceul 3); **categ. juniori I:** campion absolut județean Adrian Ciobanu (Liceul 3); 2) Vasile Lupșa (Grup șc. Independența); 3) Peter Tibor (Grup șc. 7 Noiembrie); **categ. seniori:** campion județean Nicolae Ivan (considerîndu-se rezultatele de la „Cupa 30 Decembrie”).

Zilele acestea se definitivează lotul de patinatori sibiieni, care va participa la cea mai mare competiție a țării — campionatul republican, faza finală — ediția a 37-a pentru copii, juniori și seniori, care se va desfășura la Tuznad-Băi între 27-31 ianuarie 1970.

Prof. PETRU TIVADARU antrenor

Elevii din nou în întrecere

Duminică, în sala de sport a Liceului agricol din Sibiu, au avut loc primele confruntări din acest an din cadrul divizei școlare de baschet și volei, partide din returul acestor competiții.

Altfel la baschet cit și la volei elevii Școlii sportive Sibiu au reușit victorii. Astfel, la baschet, elevii prof. Mihai Fleșeriu au învins

pe baschetbaliste de la Liceul nr. 1 Lugoj cu 63-57 (28-13).

Mult mai clară a fost victoria voleibalistelor pregătite de prof. Gheorghita, care dețin locul prim în serie după disputarea turului. Ele au învins cu 3-0 (15-2; 15-2; 15-1) modesta echipă a Liceului agricol Sibiu.

I. ILIE

CURIER JURIDIC

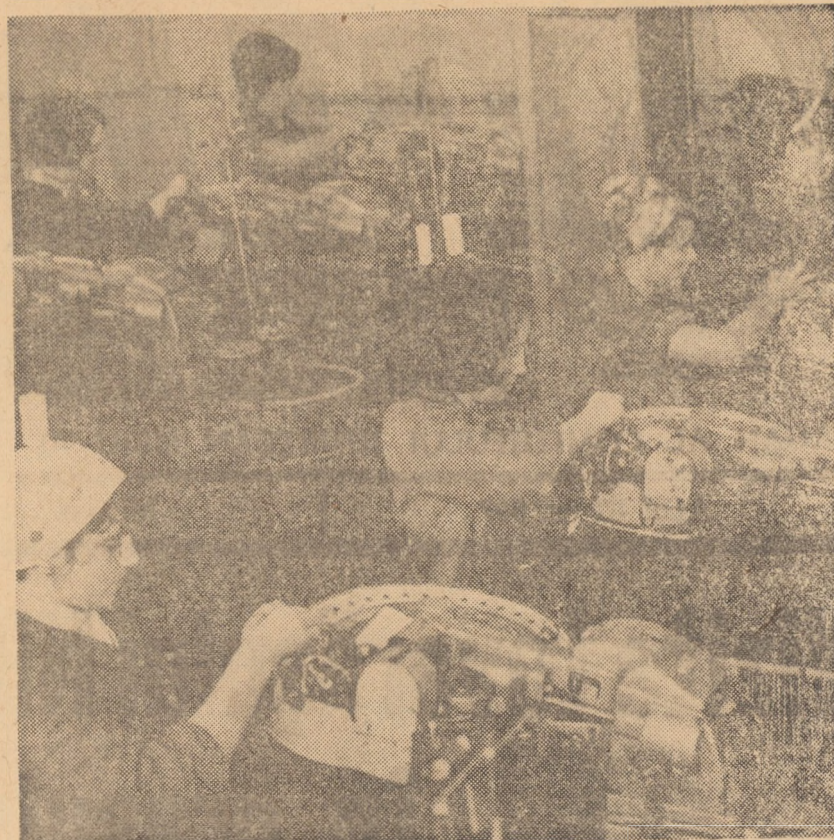
LAZAR NICOLAE și STREZA IACOB — comuna Micăsasa. Potrivit art. 3, anexa 1, litera e a și b din Decretul 285/1960, angajații de la întreprinderile menționate în anexă au dreptul la alocația de stat pentru copii în cuantum de 100+30 lei, chiar dacă domiciliază în mediul rural — cum este cazul dv.

IOACHIMESCU PETRE — Sibiu. În conformitate cu prevederile art. 53 lit. d din legea 27/1966 privind pensiile de asigurări soci-

ale de stat și pensia suplimentară, plata pensiei și a celorlalte drepturi aferente se suspendă pe timpul cit pensionarul exercită o profesie sau o meserie pe cont propriu. Această prevedere se aplică cu începere de la data de 1 ianuarie 1969 — potrivit art. VI din Decretul nr. 970/1968. În situația dv. ați procedat corect solicitînd oficiului de pensii suspendarea pensiei, urmînd ca la încetarea activității atelierului să cereți repunerea în plată a pensiei stabilite.

Debut promițător

Prima lună a anului 1970 a însemnat și apariția primului număr al revistei „Reticus” în cadrul U.P.A.S.-ului. Editată la inițiativa comitetului U.T.C. al uzinei, această revistă trimestrială cuprinde aspecte tehnice, economice și cultural-sportive și se anunță a fi un mijloc important de comunicare și informare a muncitorilor despre activitatea întregii organizații, sub toate formele ei de manifestare, despre realitățile vieții de organizație și a unor aspecte pozitive și negative ale muncii din uzină. Din cuprinsul acestei reviste spicăm: „Unde duc aprecierile globale în munca de organizație” (ing. Popescu Nicolae); „Alegerea geometriei tășului și influența sa asupra acuririi”; „Secrete ale succesului”; „Concurs-materie”. Tribună a opiniilor celor mai tineri muncitori din uzină apariția primului „Reticus” să fie de bun augur și numere cit mai... multe.

În secția încheiat a Fabricii de tricotaie Agnita

Un act de înaltă valoare civică

Nu este nici o jumătate de an de cînd a prins viață la Sibiu, ca urmare a unei hotărîri a conducerei de partid și de stat, prima facultate din istoria nouă a acestei țări de țară. Între argumentele pe care intelectualii sibiieni de prestigiu le citau în sprijinul înființării noii instituții, foarte frecvent apărea referirea la bogatele surse documentare pe care acest centru de cultură străveche le-a depozitat în colecții de stat și particulare, cu toate formidabile patrimoniu documentar de mare vitalitate, în stare a crea și întreține o pasiune deosebit de fertilă pentru studiu.

Între timp, prin greutățile inerente oricărui început, tinăra facultate sibiiană a făcut primii pași. Ajutată de organele locale de partid și de stat, de Universitatea clujeană, care o patronază, facultatea de filologie și istorie din Sibiu își întărește zi de zi personalitatea. De un real folos i-a fost donația făcută de Biblioteca universitară din Cluj, care i-a transferat în inventar o zestre de circa 5 000 de volume, formînd astfel baza de pornire pentru bibliotecă instituției sibiene de învățămînt superior. Cîrînd, prin anticariatele din Cluj și Sibiu, statul a sprijinit cumpărarea unor cărți de importanță fundamentală în istoria culturii, cum ar fi cele 20 de volume ale Brokhausului (din biblioteca profesorului sibiian Fritz Reissenberger). Aflăm cu plăcere că, în afara donățiilor de stat, mulți intelectuali sibiieni au cedat din proprie inițiativă, facultății sibiene, o serie de volume, găsînd în aceasta o formă concretă de a-și manifesta sentimentele față de viitorul noii instituții. Între ei se află profesorii Gheorghe Popovici de la Liceul nr. 3 (care a donat 9 volume din Sadoveanu), Mihai Sofronie de la Muzeul Bruckenthal (care a donat colecția integrală a „Magazinului istoric”), Emilia Milculescu, din cadrele facultății (care a donat mai multe volume de Vlahuță, Delavrancea, Haneș etc. precum și unele extrase cu autograf), doctorul Bordenianu și alții.

De-a dreptul măgulitoare ni s-a părut vestea confirmată zilele acestea de cînd a prins viață la Sibiu, ca urmare a unei hotărîri a conducerei de partid și de stat, prima facultate din istoria nouă a acestei țări de țară. Între argumentele pe care intelectualii sibiieni de prestigiu le citau în sprijinul înființării noii instituții, foarte frecvent apărea referirea la bogatele surse documentare pe care acest centru de cultură străveche le-a depozitat în colecții de stat și particulare, cu toate formidabile patrimoniu documentar de mare vitalitate, în stare a crea și întreține o pasiune deosebit de fertilă pentru studiu.

Între timp, prin greutățile inerente oricărui început, tinăra facultate sibiiană a făcut primii pași. Ajutată de organele locale de partid și de stat, de Universitatea clujeană, care o patronază, facultatea de filologie și istorie din Sibiu își întărește zi de zi personalitatea. De un real folos i-a fost donația făcută de Biblioteca universitară din Cluj, care i-a transferat în inventar o zestre de circa 5 000 de volume, formînd astfel baza de pornire pentru bibliotecă instituției sibiene de învățămînt superior. Cîrînd, prin anticariatele din Cluj și Sibiu, statul a sprijinit cumpărarea unor cărți de importanță fundamentală în istoria culturii, cum ar fi cele 20 de volume ale Brokhausului (din biblioteca profesorului sibiian Fritz Reissenberger). Aflăm cu plăcere că, în afara donățiilor de stat, mulți intelectuali sibiieni au cedat din proprie inițiativă, facultății sibiene, o serie de volume, găsînd în aceasta o formă concretă de a-și manifesta sentimentele față de viitorul noii instituții. Între ei se află profesorii Gheorghe Popovici de la Liceul nr. 3 (care a donat 9 volume din Sadoveanu), Mihai Sofronie de la Muzeul Bruckenthal (care a donat colecția integrală a „Magazinului istoric”), Emilia Milculescu, din cadrele facultății (care a donat mai multe volume de Vlahuță, Delavrancea, Haneș etc. precum și unele extrase cu autograf), doctorul Bordenianu și alții.

De-a dreptul măgulitoare ni s-a părut vestea confirmată zilele acestea de cînd a prins viață la Sibiu, ca urmare a unei hotărîri a conducerei de partid și de stat, prima facultate din istoria nouă a acestei țări de țară. Între argumentele pe care intelectualii sibiieni de prestigiu le citau în sprijinul înființării noii instituții, foarte frecvent apărea referirea la bogatele surse documentare pe care acest centru de cultură străveche le-a depozitat în colecții de stat și particulare, cu toate formidabile patrimoniu documentar de mare vitalitate, în stare a crea și întreține o pasiune deosebit de fertilă pentru studiu.

Între timp, prin greutățile inerente oricărui început, tinăra facultate sibiiană a făcut primii pași. Ajutată de organele locale de partid și de stat, de Universitatea clujeană, care o patronază, facultatea de filologie și istorie din Sibiu își întărește zi de zi personalitatea. De un real folos i-a fost donația făcută de Biblioteca universitară din Cluj, care i-a transferat în inventar o zestre de circa 5 000 de volume, formînd astfel baza de pornire pentru bibliotecă instituției sibiene de învățămînt superior. Cîrînd, prin anticariatele din Cluj și Sibiu, statul a sprijinit cumpărarea unor cărți de importanță fundamentală în istoria culturii, cum ar fi cele 20 de volume ale Brokhausului (din biblioteca profesorului sibiian Fritz Reissenberger). Aflăm cu plăcere că, în afara donățiilor de stat, mulți intelectuali sibiieni au cedat din proprie inițiativă, facultății sibiene, o serie de volume, găsînd în aceasta o formă concretă de a-și manifesta sentimentele față de viitorul noii instituții. Între ei se află profesorii Gheorghe Popovici de la Liceul nr. 3 (care a donat 9 volume din Sadoveanu), Mihai Sofronie de la Muzeul Bruckenthal (care a donat colecția integrală a „Magazinului istoric”), Emilia Milculescu, din cadrele facultății (care a donat mai multe volume de Vlahuță, Delavrancea, Haneș etc. precum și unele extrase cu autograf), doctorul Bordenianu și alții.

De-a dreptul măgulitoare ni s-a părut vestea confirmată zilele acestea de cînd a prins viață la Sibiu, ca urmare a unei hotărîri a conducerei de partid și de stat, prima facultate din istoria nouă a acestei țări de țară. Între argumentele pe care intelectualii sibiieni de prestigiu le citau în sprijinul înființării noii instituții, foarte frecvent apărea referirea la bogatele surse documentare pe care acest centru de cultură străveche le-a depozitat în colecții de stat și particulare, cu toate formidabile patrimoniu documentar de mare vitalitate, în stare a crea și întreține o pasiune deosebit de fertilă pentru studiu.

Între timp, prin greutățile inerente oricărui început, tinăra facultate sibiiană a făcut primii pași. Ajutată de organele locale de partid și de stat, de Universitatea clujeană, care o patronază, facultatea de filologie și istorie din Sibiu își întărește zi de zi personalitatea. De un real folos i-a fost donația făcută de Biblioteca universitară din Cluj, care i-a transferat în inventar o zestre de circa 5 000 de volume, formînd astfel baza de pornire pentru bibliotecă instituției sibiene de învățămînt superior. Cîrînd, prin anticariatele din Cluj și Sibiu, statul a sprijinit cumpărarea unor cărți de importanță fundamentală în istoria culturii, cum ar fi cele 20 de volume ale Brokhausului (din biblioteca profesorului sibiian Fritz Reissenberger). Aflăm cu plăcere că, în afara donățiilor de stat, mulți intelectuali sibiieni au cedat din proprie inițiativă, facultății sibiene, o serie de volume, găsînd în aceasta o formă concretă de a-și manifesta sentimentele față de viitorul noii instituții. Între ei se află profesorii Gheorghe Popovici de la Liceul nr. 3 (care a donat 9 volume din Sadoveanu), Mihai Sofronie de la Muzeul Bruckenthal (care a donat colecția integrală a „Magazinului istoric”), Emilia Milculescu, din cadrele facultății (care a donat mai multe volume de Vlahuță, Delavrancea, Haneș etc. precum și unele extrase cu autograf), doctorul Bordenianu și alții.

De-a dreptul măgulitoare ni s-a părut vestea confirmată zilele acestea de cînd a prins viață la Sibiu, ca urmare a unei hotărîri a conducerei de partid și de stat, prima facultate din istoria nouă a acestei țări de țară. Între argumentele pe care intelectualii sibiieni de prestigiu le citau în sprijinul înființării noii instituții, foarte frecvent apărea referirea la bogatele surse documentare pe care acest centru de cultură străveche le-a depozitat în colecții de stat și particulare, cu toate formidabile patrimoniu documentar de mare vitalitate, în stare a crea și întreține o pasiune deosebit de fertilă pentru studiu.

Între timp, prin greutățile inerente oricărui început, tinăra facultate sibiiană a făcut primii pași. Ajutată de organele locale de partid și de stat, de Universitatea clujeană, care o patronază, facultatea de filologie și istorie din Sibiu își întărește zi de zi personalitatea. De un real folos i-a fost donația făcută de Biblioteca universitară din Cluj, care i-a transferat în inventar o zestre de circa 5 000 de volume, formînd astfel baza de pornire pentru bibliotecă instituției sibiene de învățămînt superior. Cîrînd, prin anticariatele din Cluj și Sibiu, statul a sprijinit cumpărarea unor cărți de importanță fundamentală în istoria culturii, cum ar fi cele 20 de volume ale Brokhausului (din biblioteca profesorului sibiian Fritz Reissenberger). Aflăm cu plăcere că, în afara donățiilor de stat, mulți intelectuali sibiieni au cedat din proprie inițiativă, facultății sibiene, o serie de volume, găsînd în aceasta o formă concretă de a-și manifesta sentimentele față de viitorul noii instituții. Între ei se află profesorii Gheorghe Popovici de la Liceul nr. 3 (care a donat 9 volume din Sadoveanu), Mihai Sofronie de la Muzeul Bruckenthal (care a donat colecția integrală a „Magazinului istoric”), Emilia Milculescu, din cadrele facultății (care a donat mai multe volume de Vlahuță, Delavrancea, Haneș etc. precum și unele extrase cu autograf), doctorul Bordenianu și alții.

De-a dreptul măgulitoare ni s-a părut vestea confirmată zilele acestea de cînd a prins viață la Sibiu, ca urmare a unei hotărîri a conducerei de partid și de stat, prima facultate din istoria nouă a acestei țări de țară. Între argumentele pe care intelectualii sibiieni de prestigiu le citau în sprijinul înființării noii instituții, foarte frecvent apărea referirea la bogatele surse documentare pe care acest centru de cultură străveche le-a depozitat în colecții de stat și particulare, cu toate formidabile patrimoniu documentar de mare vitalitate, în stare a crea și întreține o pasiune deosebit de fertilă pentru studiu.

Între timp, prin greutățile inerente oricărui început, tinăra facultate sibiiană a făcut primii pași. Ajutată de organele locale de partid și de stat, de Universitatea clujeană, care o patronază, facultatea de filologie și istorie din Sibiu își întărește zi de zi personalitatea. De un real folos i-a fost donația făcută de Biblioteca universitară din Cluj, care i-a transferat în inventar o zestre de circa 5 000 de volume, formînd astfel baza de pornire pentru bibliotecă instituției sibiene de învățămînt superior. Cîrînd, prin anticariatele din Cluj și Sibiu, statul a sprijinit cumpărarea unor cărți de importanță fundamentală în istoria culturii, cum ar fi cele 20 de volume ale Brokhausului (din biblioteca profesorului sibiian Fritz Reissenberger). Aflăm cu plăcere că, în afara donățiilor de stat, mulți intelectuali sibiieni au cedat din proprie inițiativă, facultății sibiene, o serie de volume, găsînd în aceasta o formă concretă de a-și manifesta sentimentele față de viitorul noii instituții. Între ei se află profesorii Gheorghe Popovici de la Liceul nr. 3 (care a donat 9 volume din Sadoveanu), Mihai Sofronie de la Muzeul Bruckenthal (care a donat colecția integrală a „Magazinului istoric”), Emilia Milculescu, din cadrele facultății (care a donat mai multe volume de Vlahuță, Delavrancea, Haneș etc. precum și unele extrase cu autograf), doctorul Bordenianu și alții.

De-a dreptul măgulitoare ni s-a părut vestea confirmată zilele acestea de cînd a prins viață la Sibiu, ca urmare a unei hotărîri a conducerei de partid și de stat, prima facultate din istoria nouă a acestei țări de țară. Între argumentele pe care intelectualii sibiieni de prestigiu le citau în sprijinul înființării noii instituții, foarte frecvent apărea referirea la bogatele surse documentare pe care acest centru de cultură străveche le-a depozitat în colecții de stat și particulare, cu toate formidabile patrimoniu documentar de mare vitalitate, în stare a crea și întreține o pasiune deosebit de fertilă pentru studiu.

Între timp, prin greutățile inerente oricărui început, tinăra facultate sibiiană a făcut primii pași. Ajutată de organele locale de partid și de stat, de Universitatea clujeană, care o patronază, facultatea de filologie și istorie din Sibiu își întărește zi de zi personalitatea. De un real folos i-a fost donația făcută de Biblioteca universitară din Cluj, care i-a transferat în inventar o zestre de circa 5 000 de volume, formînd astfel baza de pornire pentru bibliotecă instituției sibiene de învățămînt superior. Cîrînd, prin anticariatele din Cluj și Sibiu, statul a sprijinit cumpărarea unor cărți de importanță fundamentală în istoria culturii, cum ar fi cele 20 de volume ale Brokhausului (din biblioteca profesorului sibiian Fritz Reissenberger). Aflăm cu plăcere că, în afara donățiilor de stat, mulți intelectuali sibiieni au cedat din proprie inițiativă, facultății sibiene, o serie de volume, găsînd în aceasta o formă concretă de a-și manifesta sentimentele față de viitorul noii instituții. Între ei se află profesorii Gheorghe Popovici de la Liceul nr. 3 (care a donat 9 volume din Sadoveanu), Mihai Sofronie de la Muzeul Bruckenthal (care a donat colecția integrală a „Magazinului istoric”), Emilia Milculescu, din cadrele facultății (care a donat mai multe volume de Vlahuță, Delavrancea, Haneș etc. precum și unele extrase cu autograf), doctorul Bordenianu și alții.

De-a dreptul măgulitoare ni s-a părut vestea confirmată zilele acestea de cînd a prins viață la Sibiu, ca urmare a unei hotărîri a conducerei de partid și de stat, prima facultate din istoria nouă a acestei țări de țară. Între argumentele pe care intelectualii sibiieni de prestigiu le citau în sprijinul înființării noii instituții, foarte frecvent apărea referirea la bogatele surse documentare pe care acest centru de cultură străveche le-a depozitat în colecții de stat și particulare, cu toate formidabile patrimoniu documentar de mare vitalitate, în stare a crea și întreține o pasiune deosebit de fertilă pentru studiu.

Între timp, prin greutățile inerente oricărui început, tinăra facultate sibiiană a făcut primii pași. Ajutată de organele locale de partid și de stat, de Universitatea clujeană, care o patronază, facultatea de filologie și istorie din Sibiu își întărește zi de zi personalitatea. De un real folos i-a fost donația făcută de Biblioteca universitară din Cluj, care i-a transferat în inventar o zestre de circa 5 000 de volume, formînd astfel baza de pornire pentru bibliotecă instituției sibiene de învățămînt superior. Cîrînd, prin anticariatele din Cluj și Sibiu, statul a sprijinit cumpărarea unor cărți de importanță fundamentală în istoria culturii, cum ar fi cele 20 de volume ale Brokhausului (din biblioteca profesorului sibiian Fritz Reissenberger). Aflăm cu plăcere că, în afara donățiilor de stat, mulți intelectuali sibiieni au cedat din proprie inițiativă, facultății sibiene, o serie de volume, găsînd în aceasta o formă concretă de a-și manifesta sentimentele față de viitorul noii instituții. Între ei se află profesorii Gheorghe Popovici de la Liceul nr. 3 (care a donat 9 volume din Sadoveanu), Mihai Sofronie de la Muzeul Bruckenthal (care a donat colecția integrală a „Magazinului istoric”), Emilia Milculescu, din cadrele facultății (care a donat mai multe volume de Vlahuță, Delavrancea, Haneș etc. precum și unele extrase cu autograf), doctorul Bordenianu și alții.

De-a dreptul măgulitoare ni s-a părut vestea confirmată zilele acestea de cînd a prins viață la Sibiu, ca urmare a unei hotărîri a conducerei de partid și de stat, prima facultate din istoria nouă a acestei țări de țară. Între argumentele pe care intelectualii sibiieni de prestigiu le citau în sprijinul înființării noii instituții, foarte frecvent apărea referirea la bogatele surse documentare pe care acest centru de cultură străveche le-a depozitat în colecții de stat și particulare, cu toate formidabile patrimoniu documentar de mare vitalitate, în stare a crea și întreține o pasiune deosebit de fertilă pentru studiu.

Între timp, prin greutățile inerente oricărui început, tinăra facultate sibiiană a făcut primii pași. Ajutată de organele locale de partid și de stat, de Universitatea clujeană, care o patronază, facultatea de filologie și istorie din Sibiu își întărește zi de zi personalitatea. De un real folos i-a fost donația făcută de Biblioteca universitară din Cluj, care i-a transferat în inventar o zestre de circa 5 000 de volume, formînd astfel baza de pornire pentru bibliotecă instituției sibiene de învățămînt superior. Cîrînd, prin anticariatele din Cluj și Sibiu, statul a sprijinit cumpărarea unor cărți de importanță fundamentală în istoria culturii, cum ar fi cele 20 de volume ale Brokhausului (din biblioteca profesorului sibiian Fritz Reissenberger). Aflăm cu plăcere că, în afara donățiilor de stat, mulți intelectuali sibiieni au cedat din proprie inițiativă, facultății sibiene, o serie de volume, găsî

este stabilite că pe pregătirea personalului militar în domeniul securității sunt de ofiteri, de maiștri militari și subofiteri, centre și cursuri de perfecționare profesională, cursuri de pregătire de specialiști ce nu pot fi pregătite în școlile militare, pot fi angajați absolvenți de studii universitare de înalt nivel superior.

Legea mai prevede că pentru facilitarea muncii ofiterilor, maiorilor și subofiterilor de stat, militarii română pot coopera cu organele similare din alte țări, în vederea realizării de activități pe baza înțelegerilor internaționale.

Concluzionând, deei, militarii își revind în continuare drepturile și libertățile, precum și cele personale, a vieții, libertății de mișcare, de exprimare, de gândire, de identități personale, a ordinii de drept și de disciplină, în cadrul sistemului de învățământ la educarea persoanelor în spiritul respectării drepturilor, precum și în cadrul regiilor de învățământ superior.

Lt.col. IOAN LEUCĂ
șeful Inspectoratului județean
de milizie

actualitatea internațională

Chemările C.C. al Partidului Celor ce Muncesc din Vietnam cu prilejul celei de-a 40-a aniversări a partidului

Hanoi 20 (Agerpres). — Ziarele din R.D. Vietnam au publicat chemările prin care este marcată cea de-a 40-a aniversare a Partidului Celor ce Muncesc din Vietnam.

În chemări se cere membrilor de partid, forțelor armate și întregului popor să se unească strins în jurul Comitetului Central, pentru „a îndeplini testamentul sfânt al președintelui Ho Și Min”, pentru apărarea patriei și înfrângerea agresorilor, pentru unificarea pasnică a țării, pentru îndeplinirea sarcinilor economice și construirea socialismului.

Chemările salută lupta populației din sudul Vietnamului sub conducerea Frontului Național de Eliberare și a Guvernului Revolu-

onar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud.

Sint adresate calde mulțumiri partidelor, guvernelor și popoarelor din țările socialiste pentru sprijinul multilateral acordat luptei poporului vietnamez împotriva agresiunii americane și pentru construirea socialismului. De asemenea, sint aduse calde mulțumiri mișcării comuniste și muncitorești internaționale, popoarelor și oamenilor iubitori de pace din întreaga lume pentru sprijinul dat poporului vietnamez în lupta sa.

În încheiere se exprimă sprijinul hotărât al Partidului Celor ce Muncesc din Vietnam pentru lupta clasei muncitoare și popoarelor din lume pentru pace, independență națională, democrație și progres social.

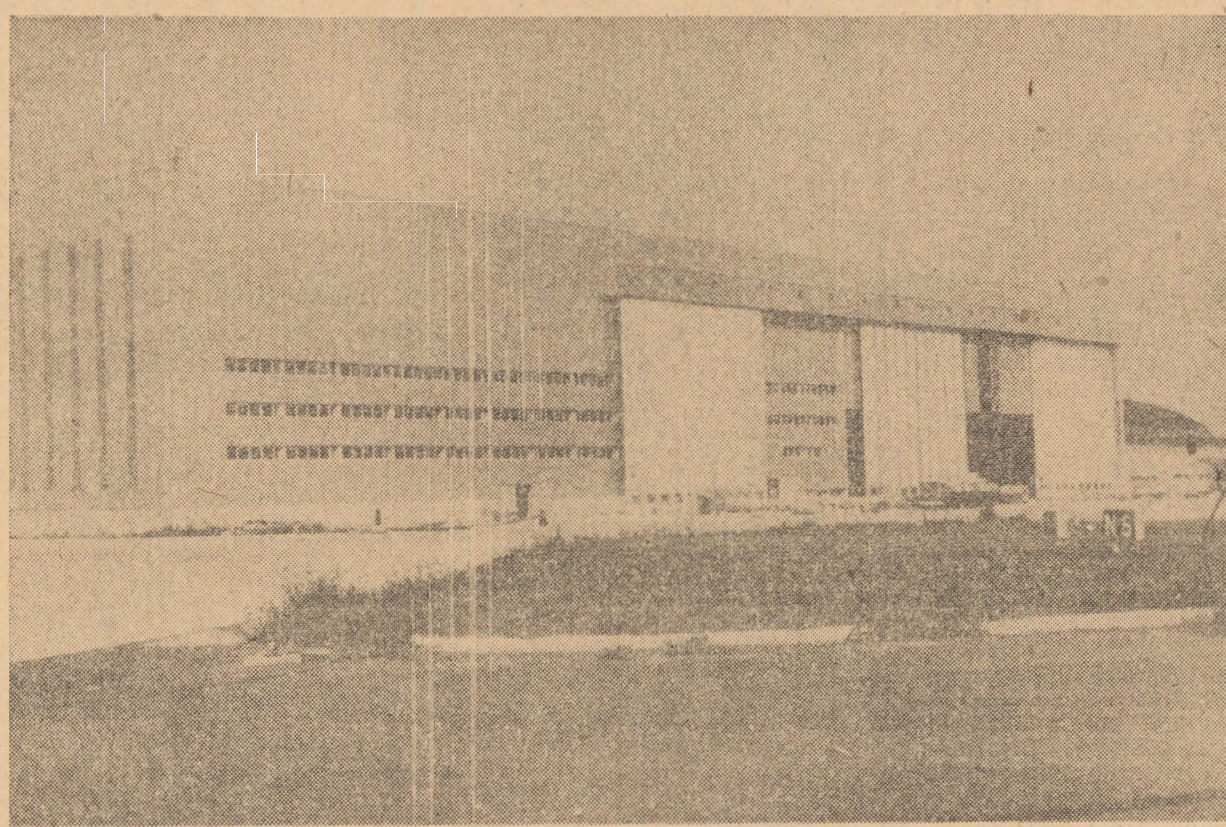
Acțiuni ofensive lansate de trupele Guvernului Revoluționar Provizoriu

Saigon 20 (Agerpres). — După cum anunță agențiile de presă, trupele Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, au lansat în ultimele 24 de ore numeroase acțiuni ofensive asupra unor obiective strategice americano-saigoneze aflate pe teritoriul sud-vietnamez. Printre acestea se menționează atacul organizat asupra instalațiilor militare din capitala provinciei Co Cong bombardate cu mortiere. Este semnificativ faptul că acest bombardament s-a produs într-o zonă considerată până acum dintre cele mai „sigure”, menționând corespondenții agențiilor de presă. Totodată, un purtător de cuvânt

al comandamentului de la Saigon a precizat că în cursul acestui atac forțele patriotice au provocat importante pierderi obiectivelor militare saigoneze.

De asemenea, au fost înregistrate mai multe lupte de hărțuire în delta fluviului Mekong, trupele americano-saigoneze suferind pierderi.

În același timp, în regiunea Platurilor înalte unitățile Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud au declanșat mai multe atacuri asupra unităților celei de-a 4-a divizii de infanterie americană, provocându-le pierderi în oameni și material de luptă.

Paris 20 — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: Secretarul general al O.N.U., U Thant, care se află la Paris după o scurtă vizită făcută în Nigeria, a fost primit marți la Palatul Elysee de președintele Franței, Georges Pompidou, după care a avut o întrevedere la Ministerul Afacerilor Externe cu J. Lipkowsky, secretar de stat, în lipsa lui Maurice Schumann, aflat în prezent la sesiunea Consiliului Ministerial al C.E.E. de la Bruxelles.

În cursul acestei întrevederi a fost evocată pe larg problema aju-

FRANȚA. Pe aeroportul Orly din Paris s-a construit un hangar unic în lume pentru a adăposti uriașul avion „Boeing 747”. Hangarul are dimensiuni gigantice, de două ori volumul Arcului de Triumf și poate adăposti în două compartimente separate două avioane. Are lungimea de 102 m, lățimea de 151 și înălțimea de 30 m. În foto: Primul hangar pentru „Boeing 747”.

COORDONATE UNIVERSALE

Mișcarea grevistă din Spania, considerată drept una dintre cele mai intense din ultimii ani, continuă. Astfel, în bazinul carbonifer al Asturiei greva minerilor a intrat în cea de-a patra săptămână. Numai la întreprinderea minieră „Huno sa” se află în grevă peste 7.500 de salariați. Pentru a determina pe greviști să reia lucrul conducerea acestei întreprinderi amenință cu concedierea, până la 26 ianuarie, a 4.570 de muncitori. În total, în Asturia și-au încetat activitatea 23 de mine.

Continuă, de asemenea, greva personalului de la întreprinderea „Maquineria Terrestre y Marítima” din Barcelona. O puternică mișcare socială, în sprijinul majorării salariilor se desfășoară în prezent și în alte orașe ale Spaniei, cum ar fi: Bilbao, Sevilla și Pampeluna.

Potrivit relatărilor ziarului cipriot „Ta Nea”, al cărui director este Dr. Lyssarides, medicul personal al președintelui Makarios, membrii gărzii naționale cipriote au deșchis planul unui complot, pus la cale de organizația teroristă „Frontul Național”, privind asasinarea arhiepiscopului Makarios în momentul sosirii sale la Nicotia după turneul întreprins într-o serie de țări din Africa.

Richard Kleindienst, asistent al ministrului de Justiție al S.U.A., care se află în Mexic pentru a urmări acțiunile din cadrul campaniei antidrog, întreprinsă de cele două țări, a fost luni martor la arderea unei cantități de 268 kg de marijuana, confiscată de la cultivatorii din regiunile muntoase situate în vestul Mexicului. Cel peste 1.000 de militari mexicani care participă la campanie, dotați cu avioane ușoare și elicoptere, își vor continua investigațiile în provincia Sinaloa, unde campania de extirpare a plantelor din care se extrage acest drog cunoscut sub denumirea locală de „Acapulco Gold” este în toi. O mare parte a producției clandestine de droguri din Mexic urma să fie trecută în S.U.A. prin contrabandă.

Retragere voită?

După Somalia, într-o altă țară africană cavalerii „Corpului păcii” au devenit indizirabili. Potrivit lui Joseph Blatchford, directorul acestei organizații americane ai cărei membri „voluntari” activează în țările în curs de dezvoltare, îndeosebi în domeniul învățământului, 20 dintre cei 230 de tineri din cadrul „Corpului păcii” existenți în Etiopia au fost retrași, un număr și mai mare urmând să fie readuși acasă eșalonat.

Ce l-a determinat pe directorul „Corpului păcii” să recurgă la această măsură? Oficial se spune că mulți dintre „voluntarii” americani au probleme cu studenții din Etiopia, că ei ar fi fost obiectul insultelor din partea acestora. Nu se vorbește nimic însă despre motivele, pentru care studenții și intelectuali din țările „onorate” cu prezența celor recunoscuți după vestimentația lor ostentativă și după plete reacționează în acest mod. Cât despre „ajutorul” pe care ei îl dau eforturilor reale din țările respective, angajați în amplul proces al dezvoltării, este semnificativ protestul oficial adresat de ministrul de externe somalez Departamentului de Stat prin care a anunțat că se dispensează de acest ajutor. În termeni diplomatice, scrisoarea ministrului de externe somalez, Omar Arteh, sublinia că „deși sintem recunoscători S.U.A. de a ne fi trimis voluntari ai „Corpului păcii” pentru a ne ajuta în domeniul educației, Consiliul revoluționar suprem a hotărât că Republica Democrată Somalia se poate dispensa de serviciile lor”.

Din câte se poate constata, anul 1970 nu a debutat promițător pentru cavalerii „Corpului păcii”, prezența lor stăruind în loc să ajute. Poate că așa se explică în parte și faptul că numărul tinerilor americani dornici să acționeze în detașamente „voluntare” se reduce îngrajător pentru organizatorii programului care se străduiesc să mențină nivelul participării de la 10 până la 12 mii de tineri.

Notă externă

zenta celor recunoscuți după vestimentația lor ostentativă și după plete reacționează în acest mod. Cât despre „ajutorul” pe care ei îl dau eforturilor reale din țările respective, angajați în amplul proces al dezvoltării, este semnificativ protestul oficial adresat de ministrul de externe somalez Departamentului de Stat prin care a anunțat că se dispensează de acest ajutor. În termeni diplomatice, scrisoarea ministrului de externe somalez, Omar Arteh, sublinia că „deși sintem recunoscători S.U.A. de a ne fi trimis voluntari ai „Corpului păcii” pentru a ne ajuta în domeniul educației, Consiliul revoluționar suprem a hotărât că Republica Democrată Somalia se poate dispensa de serviciile lor”.

Din câte se poate constata, anul 1970 nu a debutat promițător pentru cavalerii „Corpului păcii”, prezența lor stăruind în loc să ajute. Poate că așa se explică în parte și faptul că numărul tinerilor americani dornici să acționeze în detașamente „voluntare” se reduce îngrajător pentru organizatorii programului care se străduiesc să mențină nivelul participării de la 10 până la 12 mii de tineri.

I. PUȚINELU

Liban: Reuniunea Consiliului securității interne

Beirut 20 (Agerpres). — Ministrul de interne al Libanului, Kamal Jumblatt, a convocat luni seara o reuniune a Consiliului securității interne pentru a examina consecințele atentatului pus la cale de persoane neidentificate în apropierea unui spital și a unei școli din cartierul evreiesc din Beirut. Marți, o delegație a șefilor forțelor de securitate din Liban, condusă de Kamal Jumblatt, a prezentat comunității evreiești din Beirut „regretul guvernului libanez în legătură cu acest atentat” — informează agenția Reuter. După cum s-a mai anunțat, Direcția forțelor securității interne din Liban a dat publicității un comunicat în care a condamnat atentatul săvârșit, atribuindu-l „unor indivizi criminali, plătiți pentru a crea în țară o atmosferă de teroare și tensiune”.

Organizația palestiniană de rezistență „Al Fatah”, ale cărei comandanți își desfășoară activitatea pe teritoriul libanez, denunță și condamnă, la rîndul său, aten-

tatul criminal pus la cale împotriva școlii și a spitalului din cartierul evreiesc din Beirut — a declarat un purtător de cuvânt al acestei organizații, citat de agenția France Presse.

Congresul S.U.A. și-a reluat lucrările

Washington 20 (Agerpres). — Congresul S.U.A. și-a reluat luni activitatea după vacanța de iarnă. Liderul democraților din Senat, Mike Mansfield, a cerut punerea imediată la vot a unui proiect de lege controversat privind cheltuielile destinate învățământului, care se află sub amenințarea veto-ului președintelui S.U.A. În decembrie anul trecut Camera Reprezentanților, dominată ca și Senatul de democrați, a propus majorarea cu peste un miliard de dolari a sumelor destinate învățământului, majorare calificată de președintele Nixon drept inflaționistă. Alocațiile pentru învățământ, nu constituie singura problemă ce va da naștere la controverse dintre democrați și republicani, care, prin tratarea acestor probleme vor încerca să acumuleze avantaje politice în vederea alegerilor legislative din noiembrie. Printre acestea problema războiului din Vietnam ocupă un loc de frunte și Comisia pentru probleme externe a Senatului va începe peste câteva săptămâni audieri în legătură cu o serie de rezoluții, dintre care multe cheamă la retragerea totală a trupelor americane din Vietnamul de sud.

Argentina: TREI CONFLICTE MAJORE DE MUNCA...

Buenos Aires 20 (Agerpres). — Guvernul argentinian al președintelui Juan Carlos Onganía se află în fața a trei conflicte majore de muncă, toate pe punctul de a se declanșa în această săptămână. Este vorba mai întâi de greva hotărâtă de sindicatul marinarilor din flota comercială, prevăzută să înceapă astăzi. Sindicatul acuză pe proprietarii de nave și guvernul că au încălcat principalele prevederi ale contractului colectiv de muncă. Potrivit aprecierilor agenției A.P., greva va duce la suspendarea întregii activități a principalelor porturi argentinene. Pe de altă parte, în provincia Tucuman autoritățile se află în fața perspectivei unei greve generale de solidaritate cu muncitorii de la o fabrică textilă

locală, care au ocupat atelierele în semn de protest împotriva hotărârii administrației de a-i concedia.

În sfârșit, probleme deosebite ridică și greva hotărâtă pentru vineri de puterica Federație a medicilor argentinieni (care numără peste 30.000 de membri), în semn de protest împotriva noilor planuri guvernamentale privind organizarea sistemului sanitar al țării. Se apreciază că această grevă va afecta majoritatea spitalelor din țară, provocând serioase perturbări.

Aceste conflicte apar pe fundalul dificultăților ivite în legătură cu încercările guvernului de a crea o nouă confederație sindicală, care să coopereze cu administrația.

„GOLEM 4004”

După ce mașinile electronice și-au găsit un cîmp vast de activitate în domeniul tehnicii și economiei, ele pătrund în prezent și în domeniul cercetării filozofice. „Dacă filozofii nu știu un lucru, 4004 îl știe” — anunță o reclamă a firmei Siemens A.G. pentru unul din ultimele sale produse electronice — com-

puterul „Golem 4004”. Cu ajutorul acestui creier electronic, specialiștii secției de documentare a Institutului de filozofie de pe lângă Universitatea din Düsseldorf alcătuiesc în prezent prima bibliografie completă a tuturor scrierilor filozofice. Totodată, ei și-au asumat o grea misi-

une, aceea de a cataloga toate articolele apărute în cele aproximativ 300 de reviste filozofice din lume, însoțite fiecare, în afara denumirii revistei, titlului articolului și numelui autorului, de încă 20 de cuvinte explicative. Capacitatea de memorare a mașinii electronice este de un milion de pagini tipărite.

„ÎN CĂUTAREA TIMPULUI PIERDUT”

Ce interesant ar fi dacă ne-am putea transpune în viața de acum câteva secole! Și iată că un grup de studenți la arheologie din Danemarca au hotărât să culegă, într-un mod original, date despre epoca de piatră și cea de fier. Ei au restaurat două sate plesind de la datele pe care știința ni le oferă și s-au transformat în... oameni primitivi. În felul acesta au stabilit și studiat lucruri uimitoare.

UN PETEC DE... COMUNĂ PRIMITIVĂ

Ideea i-a venit mai întâi lui Hans Ole Hansen, student la arheologie la Copenhaga, care era convins că singura cale de a cunoaște cu adevărat viața omului preistoric este să reînvie trecutul prin refacerea vieții cotidiene a oamenilor de odinioară.

Planul prevedea construirea a două sate unul din epoca de piatră neolitică (care a început în Danemarca acum 5.000 de ani), celălalt din epoca de fier (între anii 400 î.e.n. și 500 e.n.). Hansen și colegul său Svend Nilsen au întemeiat în 1964 centrul istorico-arheologic experimental. Ei au început să lucreze pământul cu imitații de unelte antice, să crească animale sălbatice, să se îmbrace cu blănuiri grosolane de animale. Așa au apărut cele două sate primitive și, la patru ani după „popularea” lor, s-au făcut unele descoperiri despre oamenii primitivi, figuri enigmatice ale timpurilor de mult apuse.

TAINA PIETRELOR TRIUNGIULARE

Acum cîțiva ani, o echipă de arheologi danezi au descoperit cîteva plăci triunghiulare în apropierea orașului Hama, din vestul Siriei. Unii arheologi afirmă că pietrele au servit ca unelte de săpat, deoarece reprezentau forma primitivă a lopeții. Alți experți presupuneau că era vorba de brăzdare. Dar, în ciuda numeroaselor presupuneri, nu s-a putut stabili cu precizie adevărata funcție a plăcilor de la Hama.

Centrul lui Hansen a obținut cu împrumut de la muzeu o asemenea piatră și a confecționat o copie. La început Hansen și Nilsen i-au atășat un miner de lemn și au încercat să folosească astfel uneltele ca lopăți. Au constatat însă că placa reprezintă o unelată greoaie, ineficăce pentru săpat. Atunci au încercat-o ca brăzdar. Au legat piatră de un plug primitiv și cu instrumentul construit în acest fel au arat zilnic fișii de pământ. Primul lucru pe care l-au remarcat a fost că dispozitivul lucrează ca brăzdar mult mai ușor decît ca lopată. După cîteva săptămîni piatră a fost desprinsă și examinată. Pe ea apăruseră urme identice cu cele de pe piatră originală. În felul acesta, tinerii arheologi au dezlegat enigma pietrelor triunghiulare din orașul Hama.

POCNIȚ DIN BICI, PE LÎNGĂ BOI

Cînd centrul a hotărît să descopere dacă pietrele din Hama sînt într-adevăr pluguri, au folosit și o unelată pe care arheologii presupuneau că reprezintă un jug pentru vite. Asemenea obiecte se descopereau frecvent în apropierea vechilor așezări agricole. În condițiile epocii de fier, Hansen și Nilsen au înjunghiat un bivol și au început să are ca pluguri de acum 5.000 de ani! Jugul, bivolul și plugul și cei doi „oameni primitivi” au început să lucreze în deplină armonie. În felul acesta a fost demonstrat un nou fapt, care pînă atunci fusese doar o ipoteză.

CITE CEVA DESPRE SOBE

De-a lungul timpului arheologii s-au interesat și de felul cum decurgea viața în locuințele strămoșilor noștri. Mulți oameni de știință și-au petrecut săptămîni întregi în modelele de locuințe din epocile de piatră și de fier. Și cu toate că noaptea temperatura scădea pînă la minus 15°C, oamenii nu înghețau niciodată. Un mic foc era suficient ca să întrețină o temperatură plăcută. De obicei arheologii nu se prea interesau de sobele din vremurile străvechi. Asemenea vestigii au fost găsite și s-a considerat că ele au fost construite de sălbatici ignorați. Ni-meni însă n-a încercat să vadă

cum funcționa o sobă de acum 4.000—5.000 ani. Centrul de arheologie a hotărît să facă această probă. S-a dovedit că nu era o sobă rudimentară, ci una destul de bună. Ea scotea foarte puțin fum, întreținea o temperatură destul de ridicată și era absolut... inofensivă.

E GREU SĂ FI... OM PRIMITIV

Pînă acum au fost studiate vestigii culturilor antice — unelte, arme, obiecte de artă produse de-a lungul mileniilor. Nicodată însă știința nu a avut posibilitatea să studieze omul preistoric. Studenții de la Centrul lui Hansen au încercat pe propria lor piele ce însemnă să te îmbraci cu piei și blănuiri grosolane, să umbli desculț prin noroiul rece, să îngrijești turme de animale sălbatice, să stringi recolta cu unelte primitive și, după eforturi uriașe, să obții și ceva de ale gurii.

*

Centrul arheologic experimental se află în apropiere de Copenhaga. El dispune de o suprafață de 75 acri de cîmp lîngă satele Leire. Mijloacele pentru această experiență îndrăzneată au fost puse la dispoziție de Societatea din Karlsberg, întemeiată în secolul al XIX-lea de către J. K. Jacobsen. La început, mulți arheologi danezi au privit proiectul cu scepticism, dar astăzi centrul a câștigat încredere și simpatie. Societatea a acordat și ea ajutor studenților. Anul trecut, peste 50.000 de vizitatori din lumea întreagă au venit să vadă la fața locului cum se trăia în preistorie.

(După „Science Digest”)

Ancheta de la Fort Benning

Fort Benning 20 (Agerpres). — Apărătorii locotenentului William Calley, principalul militar american acuzat de comiterea, la 16 martie 1968, a masacrelor din satul sud-vietnamez Song My, au pierdut luni prima mînsă a „bătăliei” judiciare angajate în fața Curții marțiale de la Fort Benning (Georgia). Audierea a fost ținută la cererea apărării de a se reveni asupra acuzației privind împușcarea de către clientul lor a unui copil sud-vietnamez de 8 ani, acuzație ce se adaugă celei inițiale privind asasinarea a 109 civili la Song My. Judecătorii de instrucție care a condus ședința a respins cererea apărării.

Apărarea insistă pentru amînarea deschiderii procesului, obiectul că publicitatea și declarațiile marturilor oculare în legătură cu masacrul vor împiedica Curtea

marțială să pronunțe o sentință imparțială. Avocații lui Calley respingă în special președintele Nixon și mai multor personalități ale Pentagonului că au făcut declarații pe care ei le consideră dăunătoare intereselor clientului lor. Deși audierea de luni s-a desfășurat cu ușile închise, un ziarist a reușit să se strecoare în sală și să afle că există înregistrate pe bandă de magnetofon conversațiile dintre elicoptere și trupele de la sol în timpul „operațiunii” de la Song My. Conținutul acestor conversații nu a fost dezvăluit.

Locotenentul Calley a refuzat să vorbească în cursul audierii. El se află în prezent sub stare de detenție într-o clădire din apropierea sălii tribunalului și i s-a rezervat o intrare specială prin care să pătrundă în sala unde va avea loc procesul.